

عنوان مقاله:

مبانی گردشگری در حقوق بین الملل؛ مطالعه موردی حق برخورداری از محیط زیست سالم

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 381 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علیرضا معینیان - دانشجوی کارشناسی حقوق، واحد گرمسار دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

حیدر لطفی - دانشیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

محمد مهدی رحیمی - استادیار حقوق جزا و جرم شناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

کامران جورابلو - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد یادگار امام خمینی ره شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر ری، ایران.

خلاصه مقاله:

گردشگری فعالیت جهانی است که در عین برخورداری از چارچوب های خاص در هر کشور دارای بستری جهانی است و در این رابطه چارچوب های عام و جهان شمولی برای تداوم فعالیت های توریستی و حمایت از حقوق گردشگران وجود دارد و هدف این مقاله بررسی مبانی حقوق گردشگری با تاکید بر حق برخورداری از محیط زیست سالم است. سوال اصلی مقاله این است که در متون حقوق بین الملل گردشگری و مبانی آن از جمله حق برخورداری از محیط زیست سالم چگونه نگریسته شده است؟ روش این مقاله توصیفی تحلیلی است. روش جمع آوری داده ها کتابخانه ای و استفاده از مقالات علمی و پژوهشی است. یافته های مقاله نشان می دهد که حقوق بین الملل یکی از مهم ترین دلایل رشد چشمگیر صنعت گردشگری در سال های اخیر بوده است. وجود برخی معاهدات و موافقتنامه های بین المللی در حوزه های حفاظت از مراکز و اماکن طبیعی، فرهنگی و تاریخی به منظور بهره برداری های آموزشی و اجتماعی را می توان یکی از روش های تاثیرگذاری حقوق بین المللی در این عرصه دانست. معاهدات و موافقتنامه های مذکور را می توان این گونه نام برد: کنوانسیون یونسکو در مورد حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان (کنوانسیون حفاظت از میراث جهانی ۱۹۷۲)، کنوانسیون لاهه در مورد حفاظت از دارایی های فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه (۱۹۵۴)، پروتکل دوم لاهه (۱۹۹۹)، پروتکل الحاقی به کنوانسیون های چهارگانه ژنو (۱۹۴۹) در مورد حفاظت از قربانیان مخاصمات مسلحانه (۱۹۷۷).

کلمات کلیدی:

حقوق بین الملل، گردشگری، محیط زیست، حقوق گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393246>

